



גבורת מרדכי
בית כנסת ומרכז קהילתי תורני

חדש בחדש מידעון קהילתי

www.gvurat-m.org
gvuratmordechai@013net.net

262

מרכז קהילתי תורני
בית כנסת "גבורת מרדכי"
רח' הרצוג 32 גבעתיים

עורכים: חנה בן כוכב, יוסי ארגמן, אפרת סהר, איילת סקסטיין, מיכל פרישטיק, מיכאל טוכפלד

בס"ד שנה כ"ג, תשרי תשע"ב

צדק חברתי או חברה צודקת

מאת רינה וסרמן

"תקעו בחדש שופר..." בחודש - חדשו מעשיכם. שופר - שפרו מעשיכם.

"אמר הקב"ה לישראל, אם חידשתם ושפרתם מעשיכם לפני, אף אני עומד מכסא הדין ויושב על כסא הרחמים ומרחם אתכם" (תהילים רבה).

ההזדמנות שניתנה לנו להתחדש ולהשתפר אמורה לשמח אותנו במיוחד לאור ההבטחה שהקב"ה מבטיח לרחם עלינו באם ניטיב דרכינו.



אם כן, ימים אלה אמורים להיקרא "ימים טובים" ולא "ימים נוראים". נדמה שהתשובה לתמיהה זו יכולה להתברר דווקא מתוך התבוננות במחאה החברתית שהתקיימה בארץ בקיץ האחרון. המשתתפים במחאה דיווחו על אוירת "הפנינג" ותחושת שמחה מגובה בהופעות של מיטב אמני ישראל והכתרת, כידוע, הייתה "העם דורש צדק חברתי!" הזילות במושג "צדק" עמד בעוכריה של המחאה הזו, שכן מה שצודק בעיני האחד איננו בהכרח צודק בעיני האחר.

בחווייה הלאומית הקולקטיבית שלנו, צדק וצדקה נקשרים ליום הדין. אנו מרבים במתן צדקה, מתוך הכרה שזה אקט של עשיית צדק. אתה נוטל מהשפע שקבלת ומחלק ממנו לאחר, שכרגע נמצא במחסור. על כן אתה מצפה ממקום של יראה, שגם הקב"ה, כפי שנאמר לעיל, ידון אותך באופן צודק. היראה הזו היא מקור השם "ימים נוראים".

אך לדאוג לחברה צודקת - זו בודאי מחויבותנו. חברי קהילת "גבורת מרדכי" יודעים קהילתיות מהי. השיפור וההתחדשות שקוראים לנו חז"ל לעשות בימים הנוראים, משמעותה לחדד את הרגישות לצרכי הפרט בקהילה, הכוללים צרכים רפואיים, כלכליים, נפשיים וחברתיים.

כשאנו נעשה את חלקנו בחברה שלנו, תהיה לנו הלגיטימציה לדרוש מבורא עולם "אבינו מלכנו עשה

עמנו צדקה וחסד והושיענו"

יהי רצון שתהא בנו היכולת להשתפר ולהתחדש מתוך בריאות ושמחה.



שביתת הרופאים הארוכה העלתה לסדר היום את מצוקתם, בפרט זו של המתמחים הצעירים ובכלל את מצבה של הרופאה הציבורית בארץ. נזכרנו כי בקהילתנו חברים כמה רופאים, מהם צעירים ומהם בכירים ומומחים ומדוע לא נשאל את פיהם. כך, שבמסגרת המגמה שאימצנו כקו מנחה בשנה האחרונה, להקדיש את לב הגיליון לפנים חדשות וותיקות בקהילה, בחרנו ללכת הפעם אצל כמה מהרופאים שבקרבתנו. בדרך הטבע, הרחבנו את היריעה ואנו דנים כאן גם בעניינים הקשורים ברפואה בהיבטים הלכתיים ואתיים. הפינה הצעירה היא הפעם של עדי סקסטין המספרת לנו על מועצת הנוער בגבעתיים.

שנת תשע"א המסתיימת בימים אלה לא הביאה עמה את מלוי כל תקוותינו. עדיין אין שלום עם שכנינו, גם המחלוקות בתוכנו לא הסתיימו והתעוררות המחאה החברתית בקיץ האחרון מעידה כי אנחנו רחוקים מצדק חברתי. ובכל זאת, בזעיר אנפין של קהילתנו, התקדמנו בצורה יפה, קול התורה, התפילה והצדקה נשמע ברמה. ידענו להתגבר על חילוקי דעות מבית וגם על קשיים מחוץ ולקיים פעילות ענפה לגברים, נשים בני נוער וילדים. ידענו לשמור על הקיים ואף להרחיב ולפעול. מאידך גיסא, איבדנו כמה מטובי חברינו שהלכו לעולם שכולו טוב, ואנו מתבשמים מזכרם.

בימים הבאים יושק אתר האינטרנט החדש שלנו, www.gvurat-m.org והחברים נקראים להירשם ולהיות מהתכנים ומקבלת מידע שוטף.

שנה טובה ומבורכת כתיבה וחתומה טובה, לכולם.

בין הרב לרופא

הרב אברהם וסרמן



א. רופא ירפא – מכאן שנתנה תורה רשות לרופא לרפאות (בבא קמא פה, ב). למה צריך רשות? האם אין זה מובן מאליו שעוזרים לאדם בצרתו? מצילים בפיקוח נפש? מסתבר שלא. ישנה טענה נגדית חזקה – אם הקב"ה מעניש אדם אין להתערב במעשי שמים.

"מעשה ברבי ישמעאל ורבי עקיבא שהיו מהלכין בחוצות ירושלים והיה עימהם אדם אחד. פגע בהם אדם חולה, אמר להם רבותי במה אתרפא. אמרו לו קח כך וכך עד שתתרפא. אמר להם אותו האיש שהיה עימהם מי הכה אותו בחולי. אמרו לו הקב"ה. אמר להם ואתם חכמים הכנסתם עצמכם בדבר שאינו שלכם? הוא הכה ואתם מרפאים?"

אמרו לו מה מלאכתך? אמר להם עובד אדמה אני והרי המגל ביד. אמרו לו מי ברא את האדמה, מי ברא את הכרם? אמר להם הקב"ה. אמרו לו אתה מכניס את עצמך בדבר שאינו שלך! הוא ברא אותו אתה אוכל פירות שלו? א"ל אי אתם רואים המגל ביד, אלמלא שאני יוצא וחורשו ומכסחו ומזבלו ומנכשו, לא העלה מאומה.

אמרו לו שוטה שבעולם, ממלאכתך לא שמעת מה שכתוב: אנוש כחציר ימיו, כשם שהעץ אם אינו נזבל ונחרש אינו עולה ואם יעלה ולא שתה מים ולא נזבל אינו חי והוא מת, כך הגוף הוא העץ, הזבל הוא הסם, איש אדמה הוא הרופא" (מדרש שוחר טוב, שמואל ד:א).

כמוכן שלאחר שניתנה רשות לרופא – הרי שהוא מחויב בדבר ומצווה להציל "לא תעמוד על דם רעך".

אמנם היו אנשי מעלה בימי קדם שלרגל מחלה – פנו רק לעזרת שמים ונענו, כחזקיהו בשעתו, וכפי שהסביר בהרחבה הרמב"ן: (והכלל כי בהיות ישראל שלמים והם רבים, לא יתנהג עניינים בטבע כלל, לא בגופם, ולא בארצם, לא בכללם, ולא ביחיד מהם, כי יברך השם לחמם ומימם, ויסיר מחלה מקרבם, עד שלא יצטרכו לרופא ולהשתמר בדרך מדרכי הרפואות כלל, כמו שאמר (שמות טו כו) כי אני ה' רופאך. וכן היו הצדיקים עושים בזמן הנבואה, גם כי יקרה עוון שיחלו לא ידרשו ברופאים רק בנביאים, כענין חזקיהו בחלותו (ויקרא כ"ו, יא).

אך גם כיום – אין לנטות לקיצוניות השניה ולדרוש רק ברופאים, וכמ"ש חז"ל "מי שיש לו חולה בביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים" (בבא בתרא קטז ע"א). כלומר, מצאנו

איזון בין הפניה לגורם האנושי ובין הפניה לגורם האלקי, שאם לא כן – הרי הייסורים שבאו על האדם היו לשוא. לדעת רש"י, כיון שאנשים סמכו על הרפואה ולא פנו לסייעתא דשמיא, גנז חזקיהו ספר רפואות (ברכות י עמ' ב).

ב. גם משנתנה רשות לרופא לרפא, הרי שלאחר ששואלים אותו, יש לקבל חוות-דעת הלכתית. להלן כמה דוגמאות להמחשה:

ההלכה מזהירה מפני רופא שמוזלזל בקדושת השבת, או יום-כיפור. במקרה כזה, אי אפשר לקבל את דעתו, ויש להתייעץ ברופא שקדושת השבת חשובה לו (ביאור הלכה, סי' תריח סע' א).

חולה שיש בו סכנת נפשות שעל פי חוות דעת רפואית עליו לאכול ו/או לשתות, ההלכה מגדירה את שיעורי האכילה או השתיה. אם יש צורך לשתות במשך היממה ליטר נוזלים – נחלק אותו כך שבכל פעם שותים רק ארבעים סמ"ק וממתינים לפחות שתי דקות בין שתייה לשתיה (עדיף להמתין תשע דקות בין פעם לפעם).

חולה הדורש אוכל ואומר שאם לא יאכל חושש לחייו – מאכילים אותו ביו"כ גם אם רופא אומר שאינו צורך. זאת לאחר שהזכרנו לו בעדינות שיום כיפור היום.

נמצא הרופא מחוה דעתו הרפואית למורה ההוראה שמנחה כיצד לנהוג בפועל, ומצטרפות ההלכה והרפואה לקיום נפש מישראל ומצות "וחי בהם".

על "הטוב שברופאים לגיהנום"

גידי פרישטיק

ליחסי התלות שבין חולה לרופא אין אח ורע בכל היחסים שבעולם ומטבע הדברים אלו הבוחרים במקצוע הנאצל ביותר נדרשים להגיע לתוצאות הטובות ביותר.

על פרוש אמרת חז"ל "הטוב שברופאים לגיהנום" (משנה קידושין פב, ע"א) נשתברו הרבה קולמוסין. הרי בכל המקומות אנשי ההלכה מעריכים מאוד דעתו של רופא. אולם אין אמרה זו ייחודית בספרות חז"ל ואף באבות דרבי נתן מופיע "הטוב שברופאים" בין שבעת אלו שאין להם חלק לעולם הבא. משך הדורות ניסו להסביר את הדברים בפרושים מפורשים שונים. מעניין להתחקות אחר מספר פרושים שנאמרו ביחס לאמרה זו תוך השוואתם לרוח תקופתנו.

היה מי שפרש שהאמרה מתייחסת לרופא שאנן בעל בטחון עצמי מופרז "שאינו ירא מן החולי" וכן ברופא ש"יש בידו לרפאות העני ואינו מרפא" (רש"י בגמ' שם).

מחבר הספר פחד יצחק סבר שעיקר הכוונה הינה לרופאים מנתחים ("קירורגים" – כלשונו) רשלניים (ראה ערך "טוב שברופאים" באנציקלופדיה הלכתית רפואית).

בכלל המוניטין שיצא לכירורגים בתקופת הגמרא היה מפוקפק למדי. על ה"גרע" (גורר, מנתח, הוא ה- Barber של ימי הביניים) אומרת הגמרא "תנו רבנן: עשרה דברים נאמרו בגרע: מהלך על צידו, ורוחו גסה, ונתלה כיושב, ועינו צרה, ועינו רעה, אוכל הרבה ומוציא דמעה וחשוד על העריות ועל הגזל ועל שפיכות דמים".

מעניין פירושו, על דרך המוסר, של המהרש"א (על קידושין פ"ב ע"א):

"טוב שברופאים לגיהנום" – יש לפרש – "טוב שברופאים" – דהיינו (מי) שמחזיק עצמו לטוב ולמומחה שברופאים שאין כמוהו וסומך ביותר על המחאתו (הצלחותיו) מתוך גאוותו ולפעמים הוא טועה בטבע זה החולה, וממית את החולה ברפואותיו בדבר שמזיק לחולה זה, אבל יש לו לישא וליתן עם שאר הרופאים כיוון שהוא סכנת נפשות".



תנחומים

למשפחת סדן לפטירת חברנו יעקב ז"ל
למושיק גולדשטיין – לפטירת אביו
חברנו יהושע ז"ל
לישראל פרל – לפטירת אחיו נחמן ז"ל
למאיר ביר – לפטירת אחיניתו הדסה ז"ל

רפואה שלמה בשנה חדשה

שיחות עם רופאים חברי קהילתנו על רקע השביתה



"דוקטור, אני חולה..." מימין לשמאל: דר' עודד שוירמן, דר' שמואל מאירסדורף ודר' יהודית קרול
צילום: רינת טואיטו

ויוצא למרפאות המומחים. ואז נוצר חוסר בשעות רופאים במחלקות עצמן. צריך לחשוב על דרך שמרפאות המומחים יהיו בתוך בתי החולים וכך הרופא גם ירוויח באופן סביר וגם יתפקד כרופא בבית החולים ובמחלקה. נכון שצריך להוריד עומס מהמתמחים, אבל כשזה יקרה, העומס יעבור למומחים.

בעבודתי אני רואה עיוותים לא מעטים. חולים שעוברים ניתוחים הכלולים, לכאורה, בסל הבריאות ועדיין צריכים משום מה להוציא כספים רבים מכיסם, במיוחד כשרוצים שהניתוח יבוצע בהקדם. יחד עם זאת, ב-11 השנים שאני עובדת בארץ כרופאה, אני גם ערה לשיפורים לא מעטים במערכת הבריאות ובסל הבריאות. אני רואה זאת במיוחד בתחום פעילותי באנדוקרינולוגיה וסוכרת.

אם לא היית רופאה, במה היית עוסקת? כנראה שהיית ממשיכה לתואר שלישי בביוכימיה. כשאצא לפנסיה, יתכן שאנסה להשתלב בפוליטיקה. דרכה אפשר, אולי, לשנות ולתקן דברים בחברה. ישנן עוולות שונות, ולא רק בתחום הרפואי, שבהן הייתי שמחה להביא לשינויים.

ד"ר שמואל מאירסדורף



ד"ר שמואל מאירסדורף (40) הוא מומחה לרדיולוגיה אבחנתית (פענוח בדיקות הדמיה). הוא יליד גבעתיים, אח לאבשלום ולגילה. המשפחה חברה בקהילת "גבורת מרדכי" כבר שנים רבות. ד"ר מאירסדורף למד בבית ספר "אמונים" והיה חניך ב"בני עקיבא", שבט החלוץ. אחר כך למד במכינה בגבעת שמואל, ואילו את כיתות י"ב עשה בכפר הרא"ה.

עם גיוסו לצה"ל, התקבל לעתודה האקדמאית והחל ללמוד רפואה בירושלים. את פרק הסטאז' עשה בבית החולים תל-השומר. הוא היה רופא קרבי בחיל-ההנדסה ברמת הגולן. אחר כך שירת כרופא חטיבתי בלבנון, בגזרה המערבית, וישב במפקדה בבית ג'בייל. עם סיום תפקידו, התמנה להיות ראש מדור פרויקטים בחיל הרפואה.

ד"ר מאירסדורף התמחה ברדיולוגיה אבחנתית במרכז הרפואי איכילוב בתל-אביב. ב-2007 נסע לוונקובר שבמערב קנדה, כדי להתמחות בהדמיה רגילה ופולשנית של הבטן. הוא עבד בביה"ח "סנט-פול". היה רופא בכיר. השתלב בקהילה היהודית במקום אך חזר ארצה ולקהילה. כיום ד"ר מאירסדורף עובד בביה"ח איכילוב ובמקומות נוספים.

שאלה: האם השתתפת בשביתת הרופאים? כיום אני רופא מומחה, אבל השתתפתי בשביתה כמו רופאים אחרים. השתתפתי גם בהפגנה שיצאה מאיכילוב. אני מאוד מאמין במאבק המתמחים. אם יתקבלו הצעות משרד האוצר, גם אני כרופא מומחה צעיר אצטרך לעשות תורניות עד גיל 47.

עבדת בקנדה, האם תוכל להשוות את תנאי השכר? כן, השכר שלי שם היה גבוה פי חמישה מאשר השכר שלי כאן, ובכל זאת חזרתי. למרות שעליי להשלים הכנסה.

"הכול תלוי בקדוש-ברוך-הוא, אבל הרופא - הוא שליחו". משפט זה המופיע בברכות ס' יוצר ברוב חכמה את הגישור האופטימאלי בין "הכול בידי שמיים" לבין הסיוע הגשמי שהחולה חייב לקבל מידי רופא שהוא אדם כמותו. גם הרמב"ם כותב כי "מלאכת הרפואה היא מבוא גדול מאוד למעלות ולידיעת האלוהים ולהשגת האושר האמיתי". הרמב"ם, כידוע, היה גם רופא דגול.

בין המעמד הרם והנישא המוענק למקצוע הרפואה במקורות, לבין המציאות בה פועלים הרופאים במדינת ישראל, הפער הוא עצום. שביתת הרופאים הגדולה חשפה - והיא עדיין חושפת - מציאות קשה ביותר. במאבק הגדול השתתפו, ומשתתפים עדיין, גם רופאים שהם חברי קהילתנו "גבורת מרדכי". שוחחנו עם כמה מהם בתקווה שהשנה החדשה הבעל"ט תביא עמה מזור גם בנושא כאוב זה.

ד"ר עודד שוירמן



ד"ר עודד שוירמן (41) משמש כיום כסגן מנהל מחלקת ילדים בבית החולים "שניידר". הוא נשוי לעו"ד מירב שוירמן. לבני הזוג ארבעה ילדים: ספיר, אסף והתאומים ליאור וגיא. במילואים עודד משרת כמפקד פלוגת רפואה.

שאלה: מה דעתך על שביתת הרופאים? אני חושב שהרופאים עובדים בבתי החולים בארץ בתנאים מבישים. השביתה בהחלט מוצדקת. לדעתי ההסכם שנחתם הוא רע מאוד ויגרום לרופאים טובים לעזוב את בתי החולים, ואולי אפילו לעזוב את הארץ.

אתה בעצמך שבת? בהחלט. אם כי היו ימים שהייתי כונן ואז עבדנו בבית החולים קשה ככל כפליים.

איך אתה מרגיש, בתור הכתובת לכל הורה מודאג בקהילה? אכן פונים אלי ומתייעצים, גם בשעות התפילה בבית הכנסת ובמיוחד אם משהו קורה בזמן התפילה. כך גם בזמנים אחרים. אין לי בעיה עם זה. ברגע שבחרתי מקצוע כזה, במיוחד רפואת ילדים, זה חלק מהעניין.

עכשיו, כשעברתם לרמת-חן, שקלתם לעזוב את הקהילה? לא. הילדים והמשפחה כולה אוהבים את בית הכנסת ולא מוכנים להמיר אותו באחר.

יש ממשק בין עבודתך לבין הקשר לקהילה? הייתי בין היוזמים לרכישת מכשיר ההחייאה לבית הכנסת ואני חושב שזה פרויקט חשוב, שיכול להציל חיים.

האם היית רוצה לראות שינויים כלשהם בקהילה? כמובן שחשוב שמשפחות נוספות יצטרפו לקהילה, בעיקר בגלל שב-12 השנים האחרונות הקהילה משגשת וכדי לשמר זאת, אנו חייבים לצרף משפחות נוספות.

מה היית עושה אלמלא היית רופא? כנראה משהו בתחום המדעים המדויקים. אני אוהב מתמטיקה. אבל האמת שתמיד רציתי להיות רופא, כבר כנער בגיל 15.

ד"ר יהודית קרול



ד"ר יהודית קרול, ילידת ארצות-הברית, היא אנדוקרינולוגית המתמחה בטיפול במחלת הסוכרת. היא אם לשלוש בנות: רחלי והתאומות רינה ועליזה, שחגגו לא מכבר את בת המצווה המשותפת שלהן באולם "בית אהרון". יהודית משמשת כרופאה בקופ"ח מאוחדת. ברמלה ובקרית-ספר היא מנהלת את המכון לסוכרת. בעיר מודיעין היא מטפלת בחולים הנזקקים למשאבות אינסולין וברחובות היא משמשת כרופאה לאנדוקרינולוגיה ולסוכרת.

איך הגעת למקצוע הרפואה? לא התחלתי ללמוד רפואה ישר. קודם למדתי בבית הספר לאחיות ואחר כך למדתי לימודי תואר ראשון ושני בביוכימיה. אני מאוד אוהבת את המקצוע. כל יום אני מודה לה' על היותי רופאה כי אני מאוד נהנית.

מה דעתך על שביתת הרופאים? הבעיה מורכבת. סוגיית הרופאים המומחים היא קשה. נוצר עיוות הגורם לכך שעל מנת שרופא יתפרנס בכבוד הוא עוזב את בית החולים מוקדם ויוצא למרפאות המומחים. ואז נוצר חוסר בשעות רופאים



פעילות רבה במועצת הנוער

עדי סקסטין



גבעתיים נפתחה השנה מחדש מועצת הנוער העירונית. המועצה מורכבת מנציגים של כל התיכונים, תנועות הנוער והמרכזים הקהילתיים בעיר. גם מבני עקיבא נשלחו שלושה נציגים, ואני ביניהם.

בישיבות המועצה נוצר מפגש מיוחד בין בני נוער שלא רגילים לפגוש זה את זה ובטח שלא לשוחח ולדון. זהו דבר מאוד חיובי לדעתי, מכיוון שחשוב שכל נער יהיה מודע לסוגים אחרים של אנשים כבר בגיל כזה כדי לא לצאת לחיים בלי לדעת איך להתמודד איתם. בנוסף, מפגש כזה מחדך בני נוער איך לכבד כל אחד ולקבל אותו על אף דעותיו השונות והלא מוכרות. המפגשים האלה גם מראים את הנוער הדתי בעיר באור חיובי לעיני הנוער החילוני. זאת משום שהם נוכחים לדעת שזהו נוער שאינו סגור בתוך עצמו אלא משלב בחייו, בדיוק כמוהם, גם פעילויות שאינן קשורות דווקא בדת והמפגש איתם חשוב גם לו.

אחת ממטרות המועצה היא שיפור חייהם של הנוער בעיר וייצוגם בפני העירייה. המועצה מחולקת לועדות שונות שכל אחת מהן מפתחת תחום אחר הקשור לנוער (תרבות, התנדבות וכו'). לנציגים של בני נוער במועצה יש גישה לעירייה ולראש העיר והם מפנים בקשות של בני הנוער אליהם.

באחד מערבי החופש הגדול אירגנה עיריית גבעתיים "ערב להקות", שנועד לתת במה ללהקות צעירות מהעיר. ועדת נוער וקהילה של מועצת הנוער, שבה נציגים מבני עקיבא, הציעה להוסיף לערב זה ערך נוסף. יצרנו קשר עם מרכז "הפוך על הפוך" בתל אביב, שהוא מרכז מידע וייעוץ לנוער של עמותת "עלם" למען נוער במצבי סיכון ומצוקה. בערב עמד דוכן הסברה של המרכז והעמותה והוצג סרטון שמסביר על נוער בסיכון ועל המרכז. כל ההכנסות של אותו אירוע מוצלח נתרמו למרכז "הפוך על הפוך".

רפואה שלמה בשנה חדשה - המשך

תוכל להשוות בין השירות הרפואי שמקבל הציבור בישראל לשירות בקנדה? השירות בארץ יותר טוב בהרבה. אבל הציבור לא מעריך את זה וחושב שמגיע לו הכל. זה מתבטא גם ביחס לא ראוי לצוות. חבל.

ד"ר עמי שינפלד

ד"ר עמי שינפלד (52) הוא מנתח-לב בכיר. נולד וגדל בבני ברק, בוגר שבט "ישורון" בעיר. ד"ר שינפלד מסכים ומודה עם שבידת הרופאים, אך הוא עצמו לא שבת ולו יום אחד.

בהיותו חייל בצבא הסדיר, שירת עמי שינפלד כחובש קרבי. בשירותו זה "נדבק בגזק של הרפואה". מיד עם סיום שירותו הצבאי החל ללמוד רפואה. הוא חזר לצבא כרופא במילואים בפלוגת הרפואה של חטיבת גולני.

בהיותו בן 28, הצטרף למחלקת ניתוחי לב בבית-החולים ע"ש שיבא בתל השומר. ד"ר שינפלד היה תלמידו של פרופסור דני גור, מנתח הלב הנודע, ועבד איתו שנים רבות עד יציאתו של פרופ' גור לגמלאות.

במהלך עבודתו יצא למספר השתלמויות מקצועיות. באוקספורד שבאנגליה השתלם בנייתוחי אבי העורקים ובבלגיה - בנייתוחי לב בחדך זעיר.

זה כעשר שנים מנהל ד"ר שינפלד את מרפאת האורטה הטוראקלית וכחמש שנים מנהל גם את המרכז לחולי מרפאן. לצד עבודתו הוא מוצא זמן להתנדב לטובת הקהילה בדרום. וכך, מזה שלוש שנים הוא מתנדב, יום בשבוע, לטובת הרפואה הקהילתית בעיר שדרות.

ד"ר שינפלד נשוי לציפי (רבינוביץ'), בתם של יוסי ז"ל ועטרה תבל"א, מוותיקי קהילת "גבורת מרדכי". זה 14 שנה מתגוררת המשפחה בגבעתיים. קודם לכך גרו בשיכון הרופאים בבית החולים שיבא.



הקייטנה התורנית-אתגרית

הרב עמירם סבן, חבר קהילתנו, ארגן קייטנת צהריים שנערכה בימי הקיץ, בתקופת בין-המצרים. הקייטנה, שנחלה הצלחה מרובה, נועדה הן לילדי השכונה והקהילה והן לילדים אחרים. בקייטנה השתתפו ילדים מכיתות א-ו.

חלקה הראשון של הפעילות יוחד לשיעורי תורה בשתי קבוצות גיל. השיעורים עסקו בסוגיות שסביב חורבן הבית. הילדים שמעו מדרשים, וכן פרקי היסטוריה והלכות.

חלקה השני של הקייטנה הוקדש לפעילות חברתית עשירה ומגוונת. הוא כלל הפעלת רובוטים, וכן פעילויות ספורט אתגרי, וגם טיפוס חבלים בדרגות קושי שונות.

בפעילות הסיום, ביום האחרון, צפו הילדים בהצגת תיאטרון בעלת אופי דתי, שנערכה בבית אהרון בנוכחות כ-70 ילדים והוריהם וכן קהל אורחים. הנהלת בית הכנסת שולחת ברכת יישר כוח לרב סבן ולשאר העוסקים במלאכת הקודש.



ספר יזכור

לקראת יום הכיפורים, בו נאמר את תפילת יזכור ונקרא בציבור את שמות חברינו שהלכו לעולמם, אנו מבקשים מן המתפללים שעדיין לא מסרו מאמרים לזכר יקיריהם לעשות זאת בהקדם, כדי לעזור לנו להשלים את מלאכת איסוף הקטעים. רצינו להוציא לקראת שנת תשע"ב עותק מודפס של הספר, אך מכיוון שיש בידינו רק כ-30 מאמרים - פחות ממוחצית מספר השמות הנקראים ב"זכור" - נמנע הדבר מאיתנו, לפי שעה.

המאמרים שהתקבלו מופיעים באתר בית הכנסת, בקישורית המתאימה, ואתם מוזמנים לעיין בהם ולהוסיף את תרומתכם. אפשר לכתוב על בני משפחה או על שכנים ומכרים שהיו בקהילה ואין להם בני משפחה כאן.

את החומר יש למסור לגב' אסנת פֿישר, הרצוג 32, או לאיילת סקסטין, טבנקין 9, max_s@012.net.il

השמחה במעונם

זר ברכות למזל טוב

ליצחק דנציגר ולמאיר ביר בהגיעם לגבורות למשפחת פינקלשטיין להולדת הבן לנגה רפפורט ולטלי ארנברג - לנישואיהן

לבר מצווה שחר קוטנר

לבנות המצוה הילה סקסטין, רינה ועליזה קרול למשפחות וקסלר, קלמן, ולנפרונד, ינאי, פורת, אולמר - לנישואי הנכדים/הנכדות

למשפחות בלום, מרקוביץ, לביא, שורץ, סגל, טוכפלד, לקריץ, ירום - להולדת הבנים/בנות - הנכדים/הנכדות

למשפחות דנציגר, ביר, זיסהולץ, פורת, פרל, שטרן מאיר - להולדת הנינים/נינות

למשפחות יעקובוביץ' וונדרוולדה - לבר/בת מצווה של הנכד/ה

לליאת נטוביץ לקבלת תאר עו"ד

לעו"ד יוני ארגמן לקבלת התאר השני



ברכת תודה

לאבי פלום (לשעבר מכל בו רוק) על עבודתו ההתנדבותית בהרכבת מערכת ההשקיה הממוחשבת והחזרתה לתיקונה.



האם ישראל ערוכה?

תא"ל שלום בן אריה, מפקד יחידת החילוף הארצית של פיקוד העורף התארח בבמת גבורת מרדכי לתרבות וחברה ע"ש אורי וקסלר. הוא התריע שישראל אינה ערוכה די למצב של רעידות אדמה או צונאמי. תיאורו את פעילות יחידת החילוף בהאיטי וביפן לוו במצגת קטעי וידאו וריגשו את הנוכחים.

